

var i forbindelse med den seneste indførelse af de store CO₂-afgifter, alt det tovtækkeri, det har givet mellem brancher, alle de ressourcer, som man har fået allokert rundt mellem brancher ved at lave et administrativt bestemt snit. Nogle virksomheder får prædikatet gode og fornuftige, de slipper for afgifter; andre får prædikatet, at de er stærkt forurenende, og de skal have et ekstra afgiftshug.

Erfaringen fra indførelsen af CO₂-afgifter burde gøre, at man ikke nu også på spildevandsområdet indlader sig på en tilsvarende kurs. Det kan efter vores mening kun medføre, at man igen vil have erhvervslivet, have brancheorganisationerne til at ligge på knæ for Folketinget og bede, om de ikke også godt kan komme med på listerne over virksomheder, der skal undtages.

Det er uværdigt for dansk erhvervsliv, at de gang på gang skal gå med hatten i hånden, gå tiggergang til folketingsmedlemmerne for at få lov til at slippe for de her nye afgifter, for virksomhederne gør det jo ikke udelukkende ud fra nogle skumle profithensyn, så de har lidt ekstra millioner til sig selv. Virksomhederne gør det ofte i en behård kamp for at sikre virksomhedernes overlevelse, sikre mulighederne for, at medarbejderne fortsat kan være ansat der.

Så er der den del, der drejer sig om den almindelige borger, og det er vores opfattelse, at hvis der skal indføres sådanne afgifter, må minimumsbetingelsen være, at der er en bundgrænse. Der må være en grænse, hvor en helt almindelig familie, en helt almindelig husstand kan bruge en vis mængde vand uden at blive pålagt afgifter. Så kan man derudover sige: Jamen fair nok, hvis der er tale om fråds, unødigt forbrug derudover, ja, så skal man i givet fald betale en afgift.

Men det, at man lægger afgift på det samlede forbrug, er med til at få den tunge ende til at vende nedad. Og det faktum, at regeringen ønsker at indkræve svarende til over 500 mio. kr. på årsbasis, vidner jo om, at det her handler om lige præcis én ting: Der skal nogle flere penge i kassen.

Den konservative ordfører havde fuldstændig ret i betragtningerne om, at i forhold til skattereformen og de argumenter, der bliver brugt i den anledning, er situationen den i dag, at regeringen skylder penge til befolkningen. For kommuneskatter, 20. alm. vurdering osv. har jo været med til at gøre, at der ikke er nogen tilbage i dag, der har tjent en eneste krone på den skattereform.

Så de penge, hr. Martin Glerup mener at folk så nemt kan dykke ned i lommen og tage op ekstra hver eneste måned, er der ikke. Det her kommer til at betyde, at familierne skal fravælge andre ting. Om det så er mad eller tøj eller husleje, man skal fravælge, ja, det giver regeringen ingen opskrift på, men én ting er sikker: Det her kan folk ikke umiddelbart finansiere.

Hvad burde man så gøre i stedet for? Det, man i stedet for burde gøre, var selvfølgelig at sørge for, at vi har en effektiv spildevandsrensning i Danmark, og de, der har en udledning af spildevand, hvad enten det er private husstande eller virksomheder, skal selvfølgelig gennem en brugerbetaling betale det, det koster at få det rensat. Så må man regne ud, hvad det koster, og så må virksomhederne betale det. Men her er tale om en afgift, som skal en tur ind og være med til at finansiere ulandsbistand, og hvad man nu ellers bruger pengene fra statskassen til, og det kan vi simpelt hen ikke være med til.

Den sidste ting, jeg vil sige, er, at ganske mange kommuner også må have en grim smag i munden, al den stund de penge, der igennem årene er lagt til side i såkaldte kloakfonde osv., har man jo forgrebet sig på, når man skulle bygge et nyt rådhus eller musikhus eller feste på borgmesterens 50 års fødselsdag, og hvad der ellers er foregået rundt omkring, penge, som det var meningen man skulle have brugt til forbedring og udbygning af kloakanlæggene og spildevandsanlæggene.

Fremskridtspartiet kan, som det måske er fremgået, derfor ikke støtte forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det forslag til spildevandsafgift, som regeringen har fremsat, kan vi ikke støtte, sådan som det er formuleret. Det kan vi ikke af to grunde. Den ene har min kollega, hr. Frank Aaen, argumenteret for. Det er det synspunkt, at det er et led i en skattereform, der vender den tunge ende nedad. Den anden grund er, at det ikke er miljø-mæssigt effektivt på de områder, hvor det burde være det.

Vi har imidlertid haft nogle drøftelser, senest i går med regeringen, og det er mit indtryk, at vi når frem til en aftale om ændringer på fire områder, der gør, at vi kan nå frem til at støtte forslaget i dets endelige udformning.

Jeg vil godt nævne de fire områder, som vi har fremført i forhandlingerne, og hvad vi mener, der skal til, for at det bliver en spildevandsafgift, som tjener sit formål, og uden at det